

۱ دعا

سرگروه: دعا کنید و گروه‌تان و این دوره شاگردسازی را به حضور خدا بیاورید.

۲ در میان گذاشتن برکات(۲۰ دقیقه)

متی ۲۵ :۱۴-۲۸ :۲۰

به نوبت و به طور خلاصه برکات یکی از رازگاهان خود را با دیگران در میان بگذارید (یا از روی یادداشت‌های رازگاهان آن روز بخوانید.) آموخته‌های خود از قسمت مشخص شده (متی ۲۵: ۱۴- ۲۸: ۲۰) را بیان کنید. به کسی که برکاتش را بازگو می‌کند گوش دهید. به حرف‌هایش اهمیت دهید و او را بپذیرید، درمورد آنچه در میان می‌گذارد بحث نکنید.

۳ تعمق و حفظ کردن(۲۰ دقیقه)

اطمینان از بخشش-اول یوحنا ۱-۹

الف- انگیزه برای حفظ کردن

بخوانید: متی ۲۲: ۲۳ - ۳۳ ، ۴۱ - ۴۶

کشف و گفتگو کنید: چرا حفظ کردن آیات (عبارات یا فصل‌های) کتاب مقدس مهم است؟

ملاحظات: حفظ کردن آیات کتاب مقدس، شما را قادر می‌سازد که تعالیم غلط را تشخیص دهید و رد کنید. (به ضمیمه ۵ / الف مراجعه کنید.)

ب- تعمق

آیه حفظی: اطمینان از بخشش - اول یوحنا ۱: ۹

متن آیه: «اگر به گناهان خود اعتراف کنیم او امین و عادل است تا گناهان ما را بیامرزد و ما را از هر ناراستی پاک سازد.»

۱- مسؤولیت من ـ اعتراف به گناه

اعتراف به گناه یعنی «موافقت با خدا» وقتی که اوگناهان خودمان را به ما نشان می‌دهد. همچنین موافقت با نظر کتاب مقدس در این مورد است که گناه چیست. صحبت با خدا درمورد چیزهای غلطی است که انجام داده‌ایم و یا کارهای درستی که نسبت به انجام آنها غفلت ورزیده‌ایم.

۲- مسؤولیت خدا ـ بخشش و پاک کردن

الف- وقتی خدا **گناهان ما را می‌بخشد، او تقصیر و شرمندگی گناه را از ما دور می‌سازد.** عیسی به عنوان قربانی و کفاره گناهان ما مرد به همین دلیل خشم عادلانه خدا نسبت به گناهان ما را دور ساخت (رومیان ۳: ۲۵، مزمور ۳۲: ۵). ما دیگر در نظر او مقصر نیستیم و لازم نیست از زندگی گناه‌آلود گذشته خود احساس شرمندگی کنیم. خدا هرگز گناهان ما را به یاد نمی‌آورد (میکا ۷: ۱۸- ۱۹، عبرانیان ۸: ۱۲) و هیچ وقت ما را بخاطر گناهان گذشته‌مان محکوم نمی‌کند (یوحنا ۵: ۲۴). او کاملا ما را عادل می‌سازد و در خانواده خود می‌پذیرد (لوقا ۱۵: ۲۰- ۲۴).

ب- وقتی خدا گناهان ما را می‌بخشد **عواقب گناه را هم از ما دور می‌سازد.** این بدین معنی است که ما را پاک می‌سازد. او وجدان ما را پاک می‌سازد (عبرانیان ۹: ۱۴) و افکار و اعمال ما را تازه می‌کند. او شیوه زندگی ما را عادلانه می‌سازد.

پ- وقتی خدا گناهان ما را می‌بخشد **ما را از تسلط گناه آزاد می‌سازد**. او ما را از بردگی عادت‌های گناه‌آلود آزاد می‌سازد و ما می‌توانیم اعضای مختلف جسم خود را به عنوان ابزار عدالت تقدیم او نماییم تا قدوسیت را بجا آورد (رومیان ۶: ۶ ، ۱۳ ، ۱۹).

۳ – خدا امین و عادل است.

اگر خدا عادل (پارسا و قدوس) نبود نمی‌توانست برای گناهان کفاره‌ای فراهم کند و در نتیجه نمی‌توانست ما را ببخشد و اگر او امین نباشد کفاره‌ای برای گناهان آماده نخواهد ساخت و گناهان ما را نخواهد بخشید، اما خدا عادل و امین است و به همین دلیل کفاره‌ای برای گناهان ما فراهم ساخت او می‌تواند ما را ببخشد و زمانی که گناهان خود را او به اعتراف کنیم، ما را خواهد بخشید.

پ- حفظ کردن و مرور نمودن

۱- بنویسید: آیه کتاب مقدس را روی یک کارت سفید یا بروی یکی از صفحات دفترچه یادداشت‌تان بنویسید.

۲- حفظ کنید: با روش صحیح آیه کتاب مقدس را حفظ کنید. اطمینان از بخشش - اول یوحنا ۱: ۹

۳- مرور کنید: به گروه‌های دو نفری تقسیم شوید و آخرین آیه‌ای را که حفظ کرده‌اید از یکدیگر بپرسید.

۴ بررسی کتاب مقدس (۷۰ دقیقه)

چرا من اینجا هستم؟ افسسیان ۴ :۱۷-۵ :۱۷

با استفاده از روش ۵ گام بررسی کتاب مقدس، افسسیان ۴: ۱۷- ۵: ۱۷ را با یکدیگر بررسی کنید.

گام ۱: بخوانید

بخوانید: افسسیان ۴: ۱۷- ۵: ۱۷ را با هم بخوانیم.
هر یک به نوبت یک آیه بخوانید تا تمام قسمت خوانده شود.

گام ۲: کشف کنید

توجه کنید: چه حقیقتی در این قسمت برای شما مهم است؟ یا کدام حقیقت در این قسمت ذهن یا قلب شما را تحت تأثیر قرار می‌دهد؟

بنویسید: یک یا دو حقیقتی را که درک می‌کنید، کشف نمایید، درمورد آنها فکر کنید و افکارتان را در دفتر یادداشت خود بنویسید.

در میان بگذارید: (بعد از اینکه مدتی به اعضای گروه فرصت فکر کردن و نوشتن داده شد (حدود دو دقیقه)، به نوبت برکاتشان را با هم در میان بگذارند.) به نوبت برکات خود را از نکاتی که کشف کردیم با یکدیگردر میان بگذاریم.

(موارد زیر، مثال دو شخصی است که برکاتشان را با یکدیگر در میان می‌گذارند. به خاطر داشته باشید، در هر گروه کوچک اعضای آن گروه نکات مختلفی را با هم در میان می‌گذارند که نباید لزوما یکسان باشند.)

کشف ۱)

یک حقیقت مهم برای من دراین متن در افسسیان ۴: ۳۰ ، ۱۰ ، ۱۷ یافت می‌شود. آیه ۳۰ می‌گوید: «روح‌القدس را محزون مسازید» آیه ۱۰ می‌گوید: «و تحقیق نمایید که اراده پسندیده خداوند چیست» و آیه ۱۷ می‌گوید: «بفهمید که اراده خداوند چیست» حقیقت این است که خدا به نحوه زندگی روزمره من توجه دارد روش زندگی روزمره‌من می‌تواند او را محزون یا خشنود بسازد. اگر دروغ بگویم، خشمم را کنترل نکنم، دزدی کنم و تهمت بزنم، روح خداوند بسیار غمگین می‌شود پس خداوند از نحوه زندگی من راضی نخواهد بود، اما خلاف این نیز صادق است.

هر وقت که حقیقت را بگویم، خشم خود را کنترل کنم، کار کنم و دیگران را هم شریک بسازم، مردم را ببخشم و آنها را بنا کنم، روح خدا خوشحال خواهد شد و خداوند از نحوه زندگی من بسیار راضی خواهد بود به همین علت است که کتاب مقدس می‌گوید: «بفهمید که اراده خداوند چیست» هر چقدر بهتر اراده خداوند را برای زندگی‌ام درک کنم بهتر می‌توانم آنگونه زندگی کنم که خداوند را خشنود سازد. بنابراین فکر می‌کنم پاسخ به این سؤال «که چرا اینجا هستم؟» این است که «اینجا هستم تا اراده خدا را بدانم و خدا را با نحوه زندگی‌ام خشنود سازم.»

کشف ۲)

یک حقیقت مهم برای من در این متن در افسسیان ۴: ۱۷ و ۵: ۲ ، ۸ ، ۱۵ یافت می‌شود. در متن اصلی هر کدام از این آیات شامل کلمه «زندگی» می‌باشند. افسسیان ۲:۲ می‌گوید که ما پیش از آنکه مسیحی شویم، از نظر روحانی مرده بودیم، زیرا در گناه، روش‌های دنیوی و سرسپردگی شیطان زندگی می‌کردیم (گام می‌زدیم). افسسیان ۲: ۱۰ می‌گوید که پس از اینکه مسیحی شدیم بایستی برای انجام کارهای نیکویی زندگی کنیم که خدا پیشاپیش برای ما مهیا کرده است. افسسیان ۴: ۱ می‌گوید: «به شایستگی آن دعوتی که به آن خوانده شده‌اید رفتار کنید» آیه ۱۷ می‌گوید: «شما دیگر رفتار منمایید چنانکه امت‌ها در بطالت ذهن خود رفتار می‌نمایند.» فصل ۵: ۲ می‌گوید: «و در محبت رفتار نمایید چنانکه مسیح هم ما را محبت نمود.» آیه ۸ می‌گوید: «چون فرزندان نور رفتار کنید.» و آیه ۱۵ می‌گوید: «به دقت رفتار نمایید نه چون جاهلان بلکه چون حکیمان.» حقیقت این است که خدا خیلی واضح به من می‌گوید که چطور باید زندگی کنم. او با صداقت به من می‌گوید که چطور باید در زندگی روزانه راه بروم.

پاسخ به این سؤال که «چرا من اینجا هستم؟» این است که «**من اینجا هستم تا آن زندگی را داشته باشم که خدا از من خواسته است.**» خدا واضح به من گفته است که چطور نباید زندگی کنم و همینطور به وضوح گفته است که چطور باید زندگی کنم. دلیل اینکه چرا من بر روی زمین زندگی می‌کنم خشنود کردن خداست. نویسنده؛ یعنی پولس در نامه دیگر به قرنتیان می‌گوید: «پس خواه بخورید، خواه بنوشید، خواه هر چه کنید همه را برای جلال خدا بکنید» (اول قرنتیان ۱۰: ۳۱). انسان‌ها توسط خدا خلق شدند و روی زمین گذاشته شدند تا خدا را خشنود سازند و او را جلال دهند. وقتی انسان‌ها روش زندگی‌ای را انتخاب می‌کنند که او را خشنود می‌سازد خدا خوشحال می‌شود، اما وقتی که مردم بر طبق راه‌های خودشان روش زندگی دیگری انتخاب می‌کنند، خدا غمگین می‌گردد و آنها را با محروم کردن از ملکوتش مجازات می‌کند.

گام ۳: سؤال کنید

توجه کنید: در این متن چه سؤالاتی در زمینه‌های مختلف وجود دارند که مایلید در گروه آنها را بپرسید؟

سعی کنیم تمام حقایق مربوط به افسسیان ۴: ۱۷- ۵: ۱۷ را درک کنیم و درمورد آنچه نمی‌فهمیم، سؤال‌های خود را مطرح کنیم.

بنویسید: تا آنجایی که امکان دارد سؤال‌های خود را واضح و صریح مطرح کنید و سپس آنها را در دفتر یادداشت خود بنویسید.

در میان بگذارید: (بعد از این که مدتی به اعضای گروه فرصت فکر کردن و نوشتن داده شد (حدود دو دقیقه) اجازه دهید که هر کدام از افراد سؤال خود را برای دیگران مطرح سازد.)

گفتگو کنید: (سپس چند سؤال را از بین همه سؤال‌ها انتخاب کنید و سعی کنید با گفتگو کردن درمورد آنها در گروه جوابی برای‌شان پیدا کنید. درادامه نمونه‌هایی از سؤال‌هایی که شاگردان ممکن است بپرسند و همچنین ملاحظاتی در رابطه با آن مباحث آمده است.)

سوال ۱) (افسسیان ۴: ۱۷) «امت‌ها در «بطالت» ذهن خود رفتار می‌نمایند» یعنی چه؟

ملاحظات: در اینجا، امت‌ها به معنی انسان‌هایی است که هنوز به عیسای مسیح ایمان نیاورده‌اند. کتاب مقدس می‌گوید همه تلاش امت‌ها برای رسیدن به خوشبختی به ناامیدی منجر می‌شود. زندگی آنها ریشه طویلی است از انتظاراتی که هیچگاه به پایان نمی‌رسد. آنها جستجو می‌کنند، اما به دست نمی‌آورند. شکوفه می‌کنند، اما هیچ وقت میوه نمی‌دهند. زندگی می‌کنند بدون آنکه از خود ثمراتی ماندگار به جای بگذارند. آنها آنچه را که نویسنده کتاب جامعه در زندگی‌اش تجربه کرد، تجربه می‌کنند: «جمیع نهرها به دریا جاری می‌شود، اما دریا پر نمی‌گردد... چشم از دیدن سیر نمی‌شود و گوش از شنیدن مملو نمی‌گردد... دلم در هر محنت خود شادی می‌نمود... پس به تمامی کارهایی که دست‌هایم کرده بود و به مشقتی که در عمل نمودن کشیده بودم نگریستم و اینک تمامی آن بطالت و در پی باد زحمت کشیدن بود» (جامعه ۱: ۷- ۸، ۲: ۱۰- ۱۱). انسان‌ها بدون خدا انسان‌هایی هستند که فکرشان هیچ چیز خوشایندی را تولید نمی‌کند.

سؤال ۲) (افسسیان ۴: ۱۸) چرا کتاب مقدس می‌گوید که امت‌ها به جهت سختدلی «در جهالت» هستند؟

ملاحظات: در زمان خلقت، همه مردم درمورد خدای زنده شناخت داشتند، اما کم کم خدا را فراموش کردند و زندگی را در پیش گرفتند که از حیات خدا به دور بود. زمانی که خدا از طریق خنوخ و نوح با مردم سخن گفت آنها قلبشان را سخت ساختند. وقتی که مردم در انجام کارهای شرارت‌آمیز اصرار می‌ورزیدند خدا هم آنها را رها می‌کند تا از تمام عواقب گناهانشان رنج ببرند. امت‌ها قلب خودشان را در مقابل خدا سخت ساختند. خدا هم اجازه داد تا آنها سختدل شوند. **خدا آنانی را که در مقابل خدا مقاومت می‌کنند، سختدل می‌سازد**. امت‌ها با اعمال عمدی خودشان سختدل می‌شوند. امت‌ها نمی‌خواستند به خدا فکر کنند. در نتیجه خدا درک آنها را از خدای زنده تباه ساخت. آنها حتی از نظر آگاهی نداشتن به وجود این حقیقت که نابینا هستند نیز در جهالت به سر می‌بردند (یوحنا ۹: ۴۰- ۴۱). انسان‌هایی که اصرار می‌ورزند بدون خدا زندگی کنند حتی نمی‌فهمند که بدون خدای زنده زندگی می‌کنند. آنها از خدا غافل هستند. هیچ چیز در مورد خدای زنده نمی‌دانند.

سؤال ۳) (افسسیان ۴: ۲۲- ۲۴) چطور می‌شود انسانیت کهنه را از خود بیرون کرد و انسانیت تازه را پوشید؟

ملاحظات: دو فعل بیرون کردن و پوشیدن بر استمرار عملی دلالت نمی‌کنند، بلکه نشانگر عملی هستند که **یک بار برای همیشه** در ایمان آوردن من اتفاق افتاده (تولد تازه). هنگامی که من برای اولین بار به عیسای مسیح ایمان آوردم، یک بار برای همیشه انسانیت کهنه خود را از تن بیرون کرده و یک بار برای همیشه انسانیت تازه خود را پوشیدم. انسانیت کهنه من همان نادانی‌ام در مورد خدا و شیوه زندگی قدیم خودم بود. انسانیت تازه‌ام هم شناخت از اراده خدا و زیستن به گونه‌ای است که خدا را خشنود سازد. اکنون هویت مرا انسانیت تازه‌ام تشکیل می‌دهد: «من در مسیح هستم» و دیگر هرگز تنها نیستم. زندگی من اکنون با مسیح در خدا پنهان است» (کولسیان ۳:۳).

اما این آغاز آنی و یک بار برای همیشه باید به **فرایندی مستمر به درازای همه عمر** از بیرون کردن گناهانم از طریق اعتراف آنها و پوشیدن خصوصیات مسیح بینجامد. چه گناهان مشخصی وجود دارند که من باید از آنها دست بردارم؟ کتاب مقدس می‌گوید که من بای‌د به طور مشخص باید از دروغگویی، عصبانیت، دزدی، نزاع، تهمت، زنا، طمع و کینه و بدخواهی از هز نوعش دست بردارم.

مشخصا چه کارهای درستی هست که باید انجامشان دهم؟ کتاب مقدس می‌گوید که من باید به طور مشخص راستی، کنترل خشم، کار کردن و احسان نمودن به دیگران، مهربانی، روح بخشنده، محبت، شناخت شکرگزارانه از اراده خدا و حکمت چگونه زیستن را بپوشم.

سؤال ۴) (افسسیان ۴: ۲۶) این به چه معنی است که «خشم گیرید و گناه مورزید؟»

ملاحظات: بعضی از مردم فکر می‌کنند که این بدین معنی است که هرگز نباید خشمگین شد. آنها می‌گویند که خشم، گناه است. سایر مردم فکر می‌کنند این بدان معنی است که شما ممکن است خشمگین شوید، زیرا خشم ارتباطی با گناه ندارد. هر دو نظریه اشتباه هستند. کتاب مقدس می‌گوید که شما ممکن است خشم گیرید، اما وقتی خشمگین می‌شوید گناه نکنید. خشم بدین صورت گناه نیست، زیرا خشم به خدا نیز نسبت داده شده است. خشم خدا اظهار تنفر مقدس خدا از همه انواع شرارت است. مسیحیان نیز ممکن است خشم مقدس خود را نسبت به کارهای شریرانه‌ای که مردم انجام می‌دهند ابراز کنند. این نوع خشم را «خشم مقدس» می‌نامند. خشم مقدس به شخص معین و موضوع مورد بحث محدود می‌گردد و به روش خوشایند و کنترل شده‌ای از رفتار و گفتار ما ابراز می شود. خدا (رومیان ۱۸:۱، ۵:۲- ۶، عبرانیان ۶:۱۲) و عیسای مسیح (متی ۱۲:۲۱، یوحنا ۱۵:۲- ۱۶) خشم مقدس خود را با مجازات و داوری موقتی ابراز می‌کنند.

اما اغلب اوقات وقتی ما انسان‌ها عصبانی می‌شویم نمی‌توانیم آن را به شخص و موضوع مورد بحث محدود نماییم، نمی‌توانیم خودمان را کنترل کنیم و به طرزی ناخوشایند لب به سخن می‌گشاییم و مرتکب گناه می‌شویم. وقتی که خشم به شکل نفرت یا رنجش علیه خاطی یا به صورت بددهنی یا خشونت ابراز می‌شود این خشم، «گناه‌آلود» است. دوست داشتن گناهکار در حالی که از گناه او متنفر باشید احتیاج به فیض زیاد خدا دارد.

سؤال۵) (افسسیان ۴: ۲۶) این به چه معنی است که «خورشید بر غیظ شما غروب نکند؟»

ملاحظات: در کتاب مقدس غروب معمولا به معنی «پایان روز» است. بسیاری از مردم سال‌های سال نسبت به شخصی عصبانی باقی می‌مانند. این اشخاص نمی‌توانند ببخشند و بسیار تلخ می‌مانند. آنها فهرست بلند بالایی از اشتباهاتی که مردم نسبت به آنها روا داشته‌اند نزد خود نگه می‌دارند. از آنها انتقاد می‌کنند و به آنها افترا می‌زنند.

کتاب مقدس می‌گوید که یک مسیحی نباید هیچ وقت بیشتر از پایان روز خشمگین بماند. قبل از رفتن به خواب او بایستی با سایر مردم آشتی کند. رحیم باشد و اشتباهات دیگران را ببخشد.

سؤال ۶) (افسسیان ۴: ۲۷) چگونه به شریر مجال می‌دهیم؟

ملاحظات: کتاب مقدس آیات ۲۶ و ۲۷ را به هم مرتبط می‌کند «مجال دادن به شریر» به این معنی است که به او فرصت دهم داخل زندگی من شود و به آن آسیب رساند. بخصوص وقتی عصبانی می‌شویم بایستی بسیار مواظب باشیم تا به شریر فرصت ندهیم که خشم ما را تبدیل به لجاجت، نفرت یا روحیه عدم بخشش یا حتی اعمال خشونت کند. به همین خاطر بایستی سریع ببخشیم. به این دلیل آیه ۳۲ می‌گوید که من بایستی خاطی را ببخشم درست مثل خدا که از طریق کاری که مسیح انجام داد مرا می‌بخشد. افسسیان ۶: ۱۱ اضافه می‌کند: «اسلحه تمام خدا را بپوشید تا بتوانید با فکرهای ابلیس مقاومت کنید.» شریر از هر فکری استفاده خواهد کرد تا مرا به گناه بکشاند. او می‌تواند خشم مرا به دست خودش بگیرد و آن را به بددهنی یا رفتار خشونت‌آمیز تبدیل کند. او ممکن است حس طمع ورزیدن مرا در دست خود بگیرد و آن را به غیبت یا دزدی تبدیل کند او می‌تواند ترس مرا در دست خود بگیرد و باعث شود که من دروغ بگویم و به همین علت است که یعقوب ۴: ۷ می‌گوید: «با شریر مقاومت کنید تا از شما بگریزد.»

سؤال ۷) (افسسیان ۴: ۲۹) چگونه می‌توانید کلمات تقویت‌کننده‌ای را به زبان بیاورید که دیگران را بنا کنند؟

ملاحظات:کتاب امثال به من می‌آموزد که چطور سخن بگویم تا به دیگران کمک کنم. در آنجا می‌گوید که من بایستی قبل از پاسخ دادن فکر کنم، به موقع جواب بدهم و پاسخی نرم به زبان بیاورم (امثال ۱۵: ۲۸، ۲۳، ۱). افسسیان ۴: ۱۵ می‌گوید: «در محبت پیروی راستی نموده، در هر چیز ترقی نماییم در او که سر است؛ یعنی مسیح.» پس دو اصل مهم در سخن گفتن راستی و محبت است. افسسیان ۴: ۲۹ می‌گوید: «هیچ سخن بد از دهان شما بیرون نیاید، بلکه آنچه به حسب حاجت و برای بنای نیکو باشد تا شنوندگان را فیض برساند.» پس اصل دیگر در حرف زدن «بنا کردن» است. قبل از حرف زدن بایستی سه سؤال مهم را از خود بپرسم:

۱- این سخن من راست است یا دروغ؟

۲- اگر این حرف من حقیقت دارد آیا دیگران را بنا می‌کند یا تخریب‌کننده است؟

۳- اگر او را بنا می‌کند می‌توانم آن را به شکلی محبت‌آمیز بیان کنم یا خیر؟

سؤال ۸) (افسسیان ۷:۵) مسیحیان با چه جور افرادی نباید شریک شوند؟

ملاحظات: مسیحیان در جهانی آلوده به گناه و از هم گسیخته زندگی می‌کنند، اما بخشی از این جهان آلوده به گناه و از هم گسیخته نیستند (یوحنا ۱۱:۱۷و۱۶). مسیحیان باید بگذارند نورشان در میان غیرمسیحیان تابانیده شود (متی ۱۴:۵- ۱۶).

اما مسیحیان می‌توانند با کارهای بی‌ثمر غیرمسیحیان شریک نشوند (افسسیان ۱۱:۵) و نیز با مسیحیان نامطیع نیز شراکت نداشته باشند! اول قرنتیان ۹:۵- ۱۳ را بخوانید.

سؤال ۹) فکر می‌کنید اهمیت افسسیان ۴: ۱۷ تا ۵: ۱۷ برای زندگی‌تان چیست؟

ملاحظات: افسسیان ۴: ۱۷- ۵: ۱۷ به من می‌آموزد که چرا من اینجا روی زمین هستم. من روی زمین دارای زندگی‌ای هستم که خدا برای من در نظر دارد. زندگی جدید زندگی هماهنگ با اراده خداست که او را خشنود می‌سازد و جلال می‌دهد. زندگی جدیدی که خدا ما را به آن دعوت می‌کند (افسسیان ۴: ۱) کاملا با زندگی که امتها دارند متفاوت است (افسسیان ۴: ۱۷). زندگی جدید، دائما گناهان کهنه را دور می‌کند و عدالت جدید را به تن می‌پوشد. زندگی جدید، زندگی است که مشخصه آن راستی، عدالت، تقدس (افسسیان ۴: ۲۲- ۲۴)، محبت (افسسیان ۵: ۲) و نور (افسسیان ۵: ۸) و حکمت (افسسیان ۵: ۱۵) است.

افسسیان ۴: ۱۷- ۵: ۱۷ به من می‌آموزد که چطور زندگی من در این جهان می‌تواند با مفهوم و دارای هدف باشد.

گام ۴: به کاربرید

توجه کنید: کاربرد چه حقایقی در این قسمت برای مسیحیان امکان‌پذیر است؟

در میان بگذارید و بنویسید: افکار خود را صریحا با هم در میان بگذارید و فهرستی از کاربردهای امکان‌پذیر بر اساس افسسیان ۴: ۱۷- ۵: ۱۷ تهیه کنید.

توجه کنید: خدا از شما می‌خواهد کدام یک از کاربردهای امکان‌پذیر را تبدیل به یک کاربرد مشخص بکنید؟

بنویسید: این کاربرد شخصی را در دفتر یادداشت خود بنویسید. کاربرد شخصی خود را بدون دغدغه با دیگران در میان بگذارید. به یاد داشته باشید که افراد در هر گروه، کاربرد حقایق متفاوتی را پیدا می‌کنند و حتی از یک حقیقت کاربردهای متفاوتی می‌یابند.

(فهرست زیر نمونه‌هایی از کاربردهای امکان‌پذیر در این قسمت از کتاب مقدس می‌باشند.)

نمونه‌هایی از کاربردهای امکان‌پذیر (افسسیان ۴: ۱۷ – ۵: ۱۷)

- ۴: ۱۷- ۱۹ به روشی که امت‌های اطرافم زندگی می‌کنند توجه کنم و زندگی متفاوتی را شروع کنم.
- ۴: ۲۴ دقت کنم که چطور راستی، عدالت و تقدس بیشتر و بیشتر در زندگی‌ام تحقق یابند.
- ۴: ۲۵ هر نوع دروغ را کنار بگذاریم و فقط حقیقت را بگویم.
- ۴: ۲۶ یاد بگیرم که خشمم را کنترل کنم. پیش از آنکه به خواب بروم، از خشم خود فرود آمده باشم.
- ۴: ۲۷ خیلی مواظب باشم که شریر در زندگی من مجال پیدا نکند.
- ۴: ۲۸ کار کنم و درآمدم را پس‌انداز کنم.
- ۴: ۲۸ به آنانی که در احتیاج هستند کمک کنم.
- ۴: ۲۹ با حرف‌هایی که به زبان می‌آورم مردم را بنا کنم.
- ۴: ۳۰ مواظب باشم که روح‌القدوس را محزون نسازم.
- ۴: ۳۱ از هر نوع شهادت و کینه خود را آزاد سازم.
- ۴: ۳۲ آنانی را که به من بدی می‌کنند سریع ببخشم.
- ۵: ۱ خدا را بهتر بشناسم و با او مشارکت داشته باشم.
- ۵: ۲ بیشتر و بیشتر یاد بگیرم که چطور به عنوان یک مسیحی محبت کنم.
- ۵: ۳- ۷ از افرادی که حرفهای زشت یا احمقانه می‌زنند، اجتناب ورزم. از مسیحیان نامطیع دوری گزینم.
- ۵: ۸- ۱۴ تاریکی‌های زندگی خود و زندگی برادرانم را ظاهر سازم.
- ۵: ۱۵- ۱۷ یاد بگیرم که با انجام اراده خدا حکیم باشم.

نمونه‌هایی از کاربردهای شخصی

الف- می‌خواهم طوری زندگی کنم که متوجه حضور خدا باشم و او را خشنود سازم. بخصوص می‌خواهم که خشمم را کنترل کنم و قبل از پایان روز با کسی که به من بدی کرده است آشتی کنم.

ب- همچنین می‌خواهم طوری زندگی کنم که خدا را خشنود سازم. بخصوص می‌خواهم یکی از عادت‌های بدم را کنار بگذارم و یک عادت جدید را جایگزین آن بسازم و سپس تمرین و باز تمرین کنم تا اینکه خدا این عادت جدید را در زندگی من همیشگی بسازد.

گام ۵: دعا کنید

درمورد حقیقتی که خدا به ما در افسسیان ۴: ۱۷- ۵: ۱۷ آشکار کرده است دعا کنیم. (در دعایتان به آنچه که در طی این بررسی کتاب مقدس دریافت کرده اید، پاسخ دهید، تمرین کنید که در فقط یک یا دو جمله دعا کنید. به یاد داشته باشید که افراد در هر گروه درمورد حقایق متفاوتی دعا خواهند کرد.)

۵ دعا (۸دقیقه)
دعای شفاعت

به دعا در گروه‌های دو یا سه نفری ادامه دهید. برای یکدیگر و مردم دنیا دعا کنید.

۶ تکلیف منزل (۲ دقیقه)
برای درس بعد

(**سر گروه:** رونوشت این تکلیف را بین اعضای گروه پخش کنید و یا آن را بخوانید تا همه آن را در دفتر یادداشت خود بنویسند.)

۱ ـ تعهد- به انجام یکی از کاربردهای امکان‌پذیر در این درس متعهد شوید.

۲ ـ رازگاهان- هر روز نیمی از یک فصل را از قسمت یوحنا ۱: ۱- ۴: ۲۲ بخوانید. از روش حقیقت دلخواه استفاده کنید و یادداشت بردارید.

۳ ـ حفظ کردن- در باره این آیه جدید کتاب مقدس تعمق کنید و آن را حفظ نمایید.
اطمینان بخشش: اول یوحنا ۱: ۹ (هر روز این آیه و آیات حفظی قبلی را مرور کنید.)

۴ ـ دعا- در این هفته برای یک شخص یا موضوعی خاص دعا کنید و شاهد کار خدا در آن مورد باشید (مزمور ۵: ۳).

۵ ـآموخته‌های جدید درمورد شاگردسازی را وارد دفتر (یا پوشه) خود کنید. از تمام یادداشت‌های خود درمورد رازگاهان، آیات حفظی، بررسی کتاب مقدس و این تکلیف منزل یک دفتر (یا پوشه) درست کنید.